בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', כ"ט ב תשס"ג (02 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפני שנצא מהשמחה של גאולת חודשי אדר וניכנס לשמחה של גאולת חודש ניסן היום, **כ"ט ב<u>אדר ב</u>'**, ערב ר"ח, עוד 'קצת' על ענייני אדר:

אין הקב"ה בא בטרחא עם בריותיו, לפיכך לא ציוה לישראל שיהו עולים לרגל לירושלים בימות הגשמים, אלא שלשת הרגלים בעונת האביב והקיץ הם, שהימים יפים והלילות נעימים להולכים בדרכים. כל החורף עסוקים הכל, זה בשדהו זה בכרמו וזה בגינתו. כיון שקרב ניסן שמחים כל ישראל באמרם, בית ה' נלך.

ומתחילת ניסן היו ישראל מושכים בדרכים בכל קצות הארץ ועולים לירושלים להקריב את הפסח ולראות אתפני ה' ולעשות את כל שאר צרכיהם [הקרבת קרבנות, פדיון מעשר שני וכו'] שהניחו בחורף לעשותם בירושלים במקום המקדש והסנהדרין.

כיון שעונת הגשמים כבר פסקה, וכיון שהדרכים עומדות להתמלא עוברים ושבים, לכך היה יום ט"ו באדר [שושן פורים] קבוע שבו יצאו שליחי בית דין לתקן הדרכים והרחובות שנתקלקלו בימות הגשמים, **כדי שיהיו מתוקנים לעולי רגלים, ובשביל מכי הנפש בשגגה** שצריכים לנוס אל ערי מקלטם מפני גואל הדם. והיו פותחים את הבורות של המים המכונסים שיהיו מוכנים לעולי הרגל לשתיה להם ולבהמתם. [ספר התודעה]

***

אומר הרמב"ם: כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח חוץ ממגילת אסתר, והרי היא קיימת כחמישה חומשי תורה וכהלכות של תורה-שבעל-פה, שאינן בטלין לעולם. ואף-על-פי שכל זכרון הצרות ייבטל, שנאמר: **"כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיניי"** [ישעיה ס"ה 16] ימי הפורים לא ייבטלו, שנאמר: **"וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזיכרם לא יסוף מזרעם."** [אסתר ט' 28] [הלכות מגילה ב' י"ח]

מהי גדולתו של פורים מכל שאר המועדים? שכל המועדים מכח קדושת ישראל מתקדשים, שהרי ישראל מקדשים אותם, ולעתיד לבוא שיהיה עולם שכולו שבת – שרגא בטיהרא מאי מהני? [=אור הנר, מה תועלת בו בצהריים?]. כלומר, מה תתן ומה תוסיף קדושה זו לקדושת השבת שיתֵרה מכל הקדושות? אבל פורים, מכח התגלות של קדושה עליונה בא ולא לפי מעשי התחתונים [בשר ודם], לכן תוסיף קדושה זו ותאיר אורה גם לעתיד לבוא. [ספר התודעה]

***

רעיון למחשבה ובע"ה לביצוע:

לפני 30 שנה בנו בטורונטו שבקנדה מגדל גבוה בשם "CN Tower", שיעודו העיקרי היה לשם שיפור תקשורת בסביבה. בניין גבוה מאד היה, עד כי להשלמתו היו צריכים להרים את החלקים האחרונים דרך מסוקים ועובדי הבניין שחיכו להם על המבנה 'הורידו' את החלקים מהמסוק וקבעו אותם במקום. דרך חלונות המחלקה לכימיה באונ' טורונטו, בה למדתי באותם הימים, ראיתי את שלב הסיום הדרמאטי הזה. לקראת סיום זה, אבות העיר ערכו תחרות מבין תושבי העיר לנחש את המועד המדוייק של סיום הבניה – תאריך ושעה. והקרוב ביותר יזכה בפרס ראוי לשמו.

אנחנו היהודים – מאמינים בני מאמינים אנו. לא חשבנו שנזכה למילוי הכינרת השנה שאנחנו באמת זוכים לראותו. האם יש בין קוראי הדף מי שיכול לגלגל בציבור הרחב רעיון התחרות גם בעניין זה: **מתי [בדיוק] יגיע מפלס הכינרת לגובהו המירבי?** כאשר עיני הציבור בישראל

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **כ"ט** ב תשס"ג (**02** באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יהיו על גשמי ברכה אלה, דבר שיחזק את הקשר שלנו עם ארצנו הקדושה, מי יודע אם לא נזכה גם לברכות נוספות וניסים בימינו אנו...?

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל